

Resolució 740/2025, de 22 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 396/2025

Administració reclamada: Consorci d'Educació de Barcelona (CEB)

Informació reclamada: Sol·licitud d'informació sobre les entrevistes realitzades en la investigació inspectora i comunicacions amb altres organismes.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: És criteri d'aquesta Comissió considerar que si bé la legislació catalana de transparència no recull expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret. En aquest supòsit, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral).

Paraules clau: Consorcis. Persones físiques. Educació. Informes. Inspecció. Normativa,. Valoracions. Explicacions. Comunicacions. Notes. Consultes jurídiques. Informació pública. Abús de dret. Reclamació contra silenci. Desestimació.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 16 de març de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 396/2025 presentada per una persona física contra el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta per part de l'Administració.
2. El 14 de febrer de 2025 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en el que demanava informació sobre unes entrevistes realitzades en la investigació de la inspecció. Exposa que durant el curs 2022-23 es va dur una actuació al departament d'informàtica de l'Escola del Treball i que "he observat greus

contradiccions en les dades facilitades per la inspecció educativa en diferents documents oficials, així com una aparent manca de documentació formal que justifiqui les actuacions dutes a terme. En el seu moment no es va presentar cap informe ni cap documentació sobre aquesta investigació. Però s'hi fa referència l'Informe de la inspecció d'educació en relació amb la proposta d'incobació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus a la senyora A.C, signat per la mateixa inspectora el 10 de maig del 2024". A continuació denuncia un seguit de fets, que en resum, es refereixen a: 1. Absència d'un informe formal de la inspecció, 2. Contradiccions sobre la reunió del 9/11/2022, 3. Manipulació o biaix en els testimonis recollits, 4. Canvi de narrativa en la investigació, 5. Destrucció o ocultació d'evidències.

I sol·licita:

"1. Sobre l'absència d'un informe formal de la inspecció:

1. Evidència documental que justifiqui com es van obtenir les conclusions de l'expedient disciplinari el maig de 2024 si no es va elaborar cap informe en el seu moment.
2. Notes internes, correus electrònics o qualsevol altre document que justifiqui com es van obtenir aquestes conclusions el maig del 2024.
3. Evidència documental que justifiqui com es va obtenir el recompte detallat de les entrevistes proporcionades com a resposta a la SAIP 11040 si s'afirma que no es va emetre cap informe formal.
4. Evidència documental que justifiqui que les conclusions de la investigació van ser '*contrastar l'opinió del professorat*' com a resposta a la SAIP 11040 si s'afirma que no es va emetre cap informe formal.
5. Explicació motivada sobre el fet sobre com es pot considerar '*conclusió*' una acció ('*contrastar*'), i no un resultat documentat en un informe formal.
6. Protocol aplicat per la inspectora que permetés no fer un informe en una investigació de denúncia per assetjament laboral i per raó de gènere. O, en cas de no haver-n'hi demano una justificació motivada sobre per què va prendre aquesta decisió.

2. Sobre la reunió del 9/11/2022:

Davant de les contradiccions entre els diferents documents oficials, sol·licito:

1. Documentació que acrediti en què va consistir realment la reunió del 9/11/2022.
2. Comunicacions entre la inspecció educativa i la direcció del centre en què es va sol·licitar o organitzar aquesta reunió.

3. Registres, actes, correus o qualsevol altra comunicació interna que expliqui si la trobada va ser una sessió informativa o una reunió formal amb retorn d'una investigació inspectora.

4. Document amb les propostes de millora que la inspectora diu que va plantejar en aquesta reunió, donat que no existeix acta d'aquesta.

5. Explicació de per què a la GAIP s'afirma que no va ser una reunió de departament quan la convocatòria del 7/11/2022 enviada per l'actual directora així ho especificava.

3. Sobre les entrevistes i la selecció de testimonis:

1. En l'expedient disciplinari es diu que es van entrevistar 15 docents del departament i 2 que ja no hi eren. No obstant això, la SAIP 11040 parla de 16 entrevistes en total (14 + 2). Davant d'aquesta discrepància sol·licito el nom del docent que no va ser entrevistat tot i formar part del departament en aquell moment i molts anys anteriors. I justificació per la seva exclusió.

2. Còpia de qualsevol document que reculli què van declarar els 4 docents que no formen part dels 13 que, segons la inspectora, van manifestar el seu malestar.

3. Justificació documental que afirmi o contradigui que entre aquests 4 entrevistats que no vam manifestar el malestar ens trobem l'E.C., el J.A. i jo mateixa.

4. Explicació de per què aquestes declaracions no es van incloure en les conclusions de l'informe, tenint en compte que aquest document es va utilitzar com a base per justificar un expedient disciplinari contra mi.

5. Resum de la meva declaració davant la inspectora. I en cas de no tenir-lo, resposta concreta a les preguntes següents: a. Si va recollir les meves declaracions quan em va entrevistar.

b. Si no va considerar oportú emmagatzemar-les.

c. Si les va emmagatzemar i posteriorment les va perdre o destruir.

d. Si quan va redactar l'informe de l'expedient el maig del 2024 encara tenia les notes o ja no.

5. Sobre el testimoni del J.A.

1. Evidència documental que acrediti que un d'aquests dos docents que estaven en el centre el curs 2021-22, però ja no hi eren el 2022-23 esmentats en l'informe de l'expedient és el senyor J.A.

2. Documentació que acrediti a quina actuació inspectora va correspondre l'entrevista amb el senyor J.A. En cas que no formés part d'aquesta investigació, demano documentació que acrediti en quin altre marc es va dur a terme aquesta entrevista i per què.

3. Explicació motivada de per què en la SAIP 11382 es diu que aquesta entrevista no forma part de cap documentació, quan en l'expedient disciplinari sí que es parla de dues entrevistes a docents del departament que havien marxat.

4. Explicació de per què es recull de forma extensiva i detallada la declaració d'un d'aquests docents i s'obvia la de l'altre, quan es tractava de dues persones que ja no eren al centre i que havien marxat les dues pel mal ambient del departament.

4. Sobre el canvi de narrativa en la investigació

En l'expedient disciplinari, la inspectora L.G.R. afirma que el 20/09 i el 4/10/2022 va iniciar la seva actuació '*arran de les queixes presentades per professorat del departament d'informàtica*'.

No obstant això, en la resposta a la SAIP 11040 es reconeix que l'inici de l'actuació inspectora no va ser degut a "queixes", sinó a un correu on es denunciava el meu patiment.

Davant d'aquesta contradicció, sol·licito:

1. Documentació que justifiqui per què en l'expedient disciplinari es presenta la investigació com a resposta a "queixes del departament", si oficialment la SAIP reconeix que l'inici va ser per una denúncia demanant protecció per mi.

2. Còpia de qualsevol comunicació interna entre la inspecció i altres organismes (el centre, Prevenció de Riscos Laborals, etc..) sobre aquesta actuació.

4. Sobre la destrucció o eliminació d'evidències.

1. Data exacta en què la inspectora es va desfer de les notes de les entrevistes.

2. Evidència documental que avaluï aquesta destrucció".

3. El 28 de març de 2025 el CEB trameta a la GAIP la Resolució de data 24 de març de 2025, de la gerent del Consorci, per la qual s'estima parcialment les sol·licituds d'accés a la informació pública. Aquesta resolució respon de forma acumulada, atenent l'article 61.1 del Decret 8/2021, a les SAIP presentades per la mateixa persona sol·licitant entre el període del 13 de gener fins al 4 de març de 2025, un total de 32.

Respecte a les consideracions i fonaments de la Resolució del CEB ens remetem a l'antecedent 6 de la Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol a Reclamació 252/2025

Concretament, respecte a la SAIP objecte d'aquesta resolució l'agrupa en l'apartat 2 A "En relació amb a Inspecció Educativa de l'Institut Escola del Treball" i hi diu

"En concret les sol·licituds 11490 [reclamació 225/2025], 11493 [reclamació 379/2025] i 11831 [reclamació 396/2025] tenen relació amb l'informe elaborat per inspecció educativa de data 10/5/2025 Pel que fa a la SAIP 11490 demana informació relativa amb una reunió que es va produir en data 23-6-2023 i que s'indica en l'informe del 10-5-2024. En aquesta petició es demana documentació que va motivar la convocatòria, correus electrònics, actes i valoració final de la inspectora.

Les SAIPS 11493 i 11831 demanen informació complementària i aclariments sobre uns punts concrets de l'informe de proposta d'incòcació, com és documentació interna i notes internes, conèixer quins protocols es van activar, explicacions sobre normativa i valoracions, i aclariments sobre la resposta de la SAIP 11040 gestionada anteriorment.

També relacionada amb les actuacions inspectores i en relació amb la seva situació laboral, la sol·licitant demana a través de la SAIP 11804 [reclamació 379/2025], aclariments sobre la SAIP 11040 atesa amb anterioritat. En aquesta SAIP demana documentació relativa a les denúncies presentades per part de terceres persones, sobre l'activació dels protocol de protecció d'assetjament per raó de gènere o sobre els protocols vigents de protecció.

En relació amb l'informe esmentat s'han presentat prèviament altres SAIPS com son la SAIP 11040, que va ser objecte de reclamació davant la GAIP (1653/2024), i la SAIP 11382.

En total s'han presentat 6 sol·licituds relacionades amb l'informe del 10 de maig de 2024 de la inspectora d'educació".

En resum, el CEB inadmet aquest SAIP per l'apreciació d'una causa d'inadmissió d'acord amb el que disposen l'article 29 LTAIPBG i els articles 53 i 65 a 67 del Decret 8/2021 i invoca l'abús de dret pel seu volum i caràcter reiteratiu contraris a la bona fe i equitat en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol.

4. L'1 d'abril la persona reclamant presenta al·legacions a la resolució que va emetre el CEB per a resoldre diverses sol·licituds d'accés a la informació pública i sobre els quals ens remetem a la referida Resolució 483/2025, de 3 d'abril que resol la Reclamació 252/2025.

En resum considera que les SAIPs és una necessitat per entendre i defensar-se davant una situació laboral i personal.

Respecte a l'apartat 2.A de la resolució del CEB de 28/03/2025 en relació amb l'informe d'incoació de l'expedient disciplinari (10/05/2024) que inclou aquesta Reclamació diu:

“Les sol·licituds relatives a aquest informe tenen com a objectiu aclarir greus contradiccions i anomalies en el document emès per la inspectora educativa. S'hi demana, entre altres coses: ● Verificació del contingut dels correus electrònics que suposadament justifiquen l'expedient. ● Aclariment sobre la suposada reunió del 23/06/2023, de la qual no en tenia constància. ● Justificació de les afirmacions subjectives i despectives que conté l'informe. ● I sobretot, peticions per aclarir per què la inspectora presenta com a actuació derivada de queixes contra mi una investigació que, en realitat, va iniciar perquè un company va denunciar que jo era víctima d'un suposat mòbing exercit pel director i el cap d'estudis. Hi ha un parell de respostes GAIP ja han mostrat diverses irregularitats en l'actuació de la inspectora en la tardor del 2022.

Aquestes peticions són plenament legítimes i necessàries per poder exercir el dret de defensa davant un expedient disciplinari que podia haver tingut conseqüències greus”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre les circumstàncies del cas

El CEB el 24 de març de 2025, mitjançant Resolució de la gerent, resol de forma acumulada un total de 32 sol·licituds d'accés a informació pública formulades per la mateixa persona reclamant entre el 13 de gener a 4 de març de 2025, entre les quals l'objecte d'aquesta Reclamació. En dita resolució s'inadmet majoritàriament les SAIP formulades en aquest període i ho fa invocant els principis de bona fe i equitat, en els termes definits al Codi civil català als articles 111-7 i 111-9, i també a l'article 7.2 del Codi civil espanyol que ha d'acompanyar l'exercici del dret d'accés. Entén que en "aquells casos en què la petició, per la seva reiteració o volum de demanda, resulta en perjudici per a la cosa pública, es pot inferir que contravé aquest principi de bona fe i representa un exercici abusiu del dret d'accedir a informació pública".

Per altra part, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha constatat que a data d'aquesta Resolució s'han presentat per la mateixa persona reclamant i només contra el CEB un total de 53 reclamacions, 13 durant l'any 2024 (entre els mesos de juny (5), juliol (1), novembre (3) i desembre (5)) i 40 durant el que portem d'any 2025 (2 el gener, 10 el febrer, 19 el març i 9 l'abril). A aquestes reclamacions dirigides al CEB s'ha d'afegir 7 reclamacions més presentades també durant l'any 2025, 4 contra el Departament d'Educació i Formació Professional i 3 contra el Departament de Presidència.

Majoritàriament les reclamacions presentades per la persona reclamant contra el CEB han estat resoltes per aquesta Comissió per desestimació i inadmissió, algunes per abús de dret.

I majorment, les reclamacions tenen per objecte elements que no es poden emparar amb la Llei de transparència perquè es demanen explicacions, justificacions, valoracions, dictàmens, notes internes o comunicacions informals que no constitueixen tràmits del procediment vinculades amb actuacions realitzades per personal de l'administració en l'exercici de les seves funcions i sobre les quals es constata l'existència una controvèrsia laboral amb l'administració reclamada.

3. Desestimació de la Reclamació

En primer lloc, i amb caràcter general, cal tenir presents tant els criteris interpretatius establerts per aquesta Comissió com la doctrina jurisprudencial elaborada pels Tribunals de Justícia pel que fa a la consideració d'abús de dret.

Pel que fa aquesta al criteri d'aquesta Comissió, per considerar que una reclamació o vàries podrien comportar considerar l'abús de dret per ser contràries als principis de bona fe i equitat que han de regir en tota mena de relacions jurídiques, han de coincidir tres circumstàncies¹: que l'Administració afectada invoqui l'existència d'un ús abusiu del dret d'accés a la informació

pública i la càrrega de provar-la o acreditar-la o, com a mínim, d'argumentar-la raonadament amb referència a les circumstàncies i als fets concrets que la palesen o justifiquen; en segon lloc, és un requisit exigible per acreditar l'existència d'abús de dret que l'actuació titllada d'abusiva causi perjudici manifest a l'Administració; i, en tercer lloc, l'altre requisit necessari per poder qualificar una pràctica d'abusiva és que, a més de causar perjudici a l'Administració, no proporcioni o no cerqui benefici per a qui l'exerceix o per a la finalitat en nom de la qual exerceix el dret. En definitiva, cal que es tracti d'una actuació perjudicial per als altres (en aquest cas, el CEB), sense benefici propi o per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret.

En aquesta línia es ve expressant ja des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 que diu "Ara bé, el fet que la legislació catalana de transparència no reculli expressament el caràcter abusiu de les sol·licituds d'accés a la informació pública com un motiu que pot determinar la seva inadmissió no impedeix que, en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)"; o en la Resolució 388/2017, de 20 de novembre quan diu "la condició d'abusiva d'una sol·licitud d'accés té a veure amb la finalitat amb què s'exerceix aquest dret"; o la Resolució 306/2018, de 30 d'octubre, en el sentit que "l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per a l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració l'obstaculitzi o dificulti l'accés a informació pública per no destinar-hi prou recursos humans a la seva atenció, com que el personal de les Administracions quedi monopolitzat per l'interès personal (que no privat) d'una sola persona o entitat. Per tant, tot i que no es pot denegar el dret d'accés en atenció únicament al volum de sol·licituds presentades per la mateixa persona, si que li és exigible que l'exerceixi amb responsabilitat i diligència, causant el menor destorb possible en el funcionament ordinari dels serveis municipals, de manera que optimitzi l'eficàcia de la consulta de la documentació i eviti consultes successives de la mateixa informació".

I més recentment, en la Resolució 435/2025, de 27 de març que considera que una "una eventual reiteració continuada de la mateixa sol·licitud, sense cap justificació, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es sol·licita novament informació ja obtinguda o posada a disposició prèviament per l'administració i comporta destinar recursos públics a la

tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada ja que suposa una redundància de procediments”.

Quant a la doctrina jurisprudencial, resulta obligat recordar la Sentència del Tribunal Suprem d'1 de febrer de 2006 (rec. núm. 1820/2000) que se sustenta “en la existencia de unos límites de orden moral, teleológico y social que pesan sobre el ejercicio de los derechos, y como institución de equidad, exige para poder ser apreciado, según recuerda la [Sentencia de 18 de mayo de 2005 \(recurso núm. 4708/98\)](#), con apoyo en reiterada doctrina jurisprudencial, una actuación aparentemente correcta que, no obstante, representa en realidad una extralimitación a la que la ley no concede protección alguna, generando efectos negativos (los más corrientes daños y perjuicios), al resultar patente la circunstancia subjetiva de ausencia de finalidad seria y legítima, así como la objetiva de exceso en el ejercicio del derecho [.../...] exigiendo su apreciación, en palabras de la Sentencia de 18 de julio de 2000 , una base fáctica que proclame las circunstancias objetivas (anormalidad en el ejercicio) y subjetivas (voluntad de perjudicar o ausencia de interés legítimo .../...”

D'acord amb la doctrina d'aquest alt tribunal per a ser apreciat l'abús de dret, exigeix la verificació que la conducta valorada compleix els següents requisits: (1) aparentment és correcta però representa, en realitat, una extralimitació a la qual la llei no concedeix cap protecció; i (2) genera uns efectes negatius, normalment danys i perjudicis. A més, de la base fáctica ha de resultar palesa (a) una circumstància subjectiva d'absència de finalitat seriosa i legítima (voluntat de perjudicar o absència d'interès legítim); i (b) una circumstància objectiva d'excés en l'exercici del dret (anormalitat en l'exercici del dret).

L'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

Com s'ha fet avinent en l'antecedent 2 la persona reclamant sol·licita informació aclarir els fets denunciats i que qüestionen l'actuació i l'informe emès per la inspecció educativa. En relació als informes de la inspecció educativa (d'incoació d'expedient disciplinari per faltes greus o molt greus, de data 10/5/2024; en relació amb el recurs d'alçada interposat contra la deducció d'havers de la nòmina del mes de setembre de 2022, de data 10-2-202; explicacions sobre qüestions que han estat objecte de resposta per part de la inspectora del centre a través de correu electrònic; en relació amb denúncies de tracte discriminatori i persecució), el CEB en el

marc de la Resolució de 28 de març de la gerent del Consorci que resol 32 SAIP, exposa que s'han presentat 9 sol·licituds d'accés a la informació pública.

Una d'elles va ser atesa pel CEB; una altra que va ser objecte de la Reclamació 1653/2024 (Resolució 83/2025, de 23 de gener que va ser desestimada); les reclamacions 224/2025 i 225/2025 (Resolució 676/2025 i Resolució 677/2025, de 15 de maig desestimades per abús de dret) i les següents: 250/2025, 251/2025, 290/2025, 396/2025 i 455/2025.

En aquest supòsit, aquesta Comissió ha constatat que en aquesta Reclamació, novament, demana majoritàriament evidències documentals que acreditin i justifiquin l'actuació de la inspecció en l'exercici de les seves actuacions així com explicacions, valoracions, normativa, que són supòsits de consultes jurídiques i de peticions d'informe que no es poden emparar en el dret d'accés a informació pública d'acord amb l'article 29.2 LTAIPBG. I pel cas d'algun element que es pogués considerar informació pública, en el cas que existeixi, és del tot desproporcionat. El capteniment de la persona reclamant vers l'actuació de la inspecció es constata no només en el que demana sinó en les valoracions que ella mateixa fa de l'actuació en la SAIP.

Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació d'acord amb els arguments fornits pel CEB. Ha quedat acreditat que es revesteix l'exercici del dret d'accés a la informació pública amb una argumentació aparentment legítima (o lícita), però del seu anàlisi es constata que és una actuació perjudicial per l'administració afectada (en aquesta cas el CEB i la mateixa GAIP), i no li aporta cap benefici per a la finalitat envers la qual s'exerceix el dret (resolució d'un conflicte laboral). Dit això, aquesta Comissió considera pertinent desestimar la Reclamació per considerar-la abusiva

Aquesta Comissió creu que és convenient, informar a la persona reclamant que per a la seva legítima defensa disposa de mecanismes adequats per la via judicial.

En darrer terme, advertir a les parts que l'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que l'Administració quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en l'article 1.2 LTAIPBG. En definitiva l'ús instrumental del dret d'accés per a obtenir informació per a la resolució d'un conflicte laboral depassa el sentit de les previsions de l'indicat article 1.2 de l'LTAIPBG. El dret d'accés no és infinit com tampoc els recursos públics que s'han de destinar per atendre'l.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 de maig de 2025, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 396/2025 d'acord amb les consideracions indicades en el fonament jurídic 3, declarar-ne finalitzat el procediment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.